N°. 3707.

DE TIJD.

1859.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon Droit.

Dit blad verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 5.00; voor de buitensteden franko p. p. *f* 6.00.

Brieven, Gelden enz. FRANKO te adresseeren aan »het Bureau van DE TIJD."

ZATURDAG 16 JULIJ.

Advertentiën van *Zes* regels en daar beneden worden tegen *f* 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 eents de regel. — Voor alle advertentiën wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men, naar plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 15 Julij.

Er heeft eergisteren in de Tweede Kamer eene interpellatie plaats gehad over den toestand onzer Oost-Indische bezittingen, in verband met het gebeurde te Banjermassing. Dat die toestand niet gunstig is, blijkt evenzeer uit de antwoorden van den minister van Koloniën, als uit de opmerkingen van de heeren Duymaer van Twist en van Hoëvell. Er zijn, behalve de vreeselijke opstand van Banjermassing en de zoo goed als mislukte expeditie naar Boni, eene menigte andere verschijnselen, die zich alom opdoen, en blijk geven, dat de bevolking in rustverstorende of rustbedreigende beweging geraakt onder den invloed van verschillende meerdere of mindere groote en kleine oorzaken. Enkelen daarvan worden algemeen erkend, sommigen daarentegen worden betwist, en anderen verschoonl. Maar als men alles bij elkander neemt, dan blijkt daaruit dit, dat wij op een gevaarlijken weg zijn, waarvan wij niet te spoedig kunnen terugkeeren, als daartoe mogelijkheid bestaat. Ongelukkig is het, dat wij aan de mogelijkheid van den terugkeer moeten twijfelen. Men kan zich daarvan overtuigen, als men de ware oorzaak opspeurt, van de kwaal, die onze bezittingen bedreigt. Neem al de kleine en groote oorzaken, die gezegd worden den verachterenden toestand te hebben voortgebragt, bij elkander; vraag, waar ze van daan komen; gij zult onvermijdelijk moeten opklimmen tot het hooger bestuur onzer koloniën, dat is, tot de goeverneurs-generaal en tot de ministers. En zoo gij daar een onderzoek instelt, wat zult gij vinden? Wij weten niet welke ervaring anderen daar zullen opdoen. Wat ons betreft, wij hebben daar eene sinds jaren gevestigde overtuiging gekregen, die wij niet aarzelen zullen thans uit te spreken, nu de nood dringt, al is het ook, dat ons oordeel in het oog van velen, hard schijnen moge, omdat het hoog geplaatste personen betreft.

Er ontbreken ons bekwame staatslieden in het beheer van de Oost; ziedaar de voorname oorsprong van alle kwaad, dat in onze Oost-Indische bezittingen broeit. De onlangs overleden oud-minister baron Baud is de laatste staatsman geweest, die er aan het hoofd der zaken heeft gestaan. Al de goeverneur-generaals, die hem opgevolgd zijn, al de ministers van Koloniën, die zijn plaats hebben ingenomen, zijn niet alleen ver beneden hem gebleven, maar, op eene enkele uitzondering na, altijd al meer en meer *decrescendo* gegaan. Die uitzondering is de heer Rochussen, die in verre na geen staatsman is, maar toch zijn onmiddelijken voorganger in het ministerie, den heer Mijer, en den tegenwoordigen goev.-gen., den heer Pahud, overtreft. Al de goeverneurs-generaal, die na baron Baud zijn opgetreden, zijn, zonder uitzonderingen, gebleven in dalende waarde, tot dat wij thans tot den heer Pahud gekomen zijn, die blijkbaar beneden zijne taak staat. Of het toeval is, of produkt van een systeem van favoritismus, of gevolg van koteriegeest, het is door ons niet te verklaren. Maar wie de gehalte weegt der personen, die in de laatste jaren zijn opgeklommen tot het beheer van onze koloniën op Java, die zal zich zeer spoedig en zeer gemakkelijk kunnen overtuigen, dat die gehalte steeds al minder en minder is geworden.

Wat wij van de goeverneurs-generaal zeggen, is in gelijke mate waar van het ministerie van Koloniën, waarop de tegenwoordige minister alleen uitzondering maakt. Die uitzondering springt in het oog als men let op de heeren Pahud en Mijer, die hem zijn voorafgegaan. Wij willen niet ontkennen, dat in al de personen, die wij hier op het oog hebben, verschillende uitnemende hoedanigheden en kundigheden zijn op te merken. Maar dat is de zaak niet. Een ongemeen knap lid der Tweede Kamer kan tevens een zeer ongeschikt goeverneur-generaal of minister zijn. Voor een minister of goeverneur-generaal immers is het niet genoeg, dat men kundig zij; men moet daarenboven de zeldzame gaaf hebben, dat men menschen weet te regeren, eene gaaf, die men niet aan de universiteit oploopt met de doktersbul, noch in de Oost bemagtigt, met er ettelijke jaren te verblijven, als men daarvoor den oorspronkelijken aanleg niet heeft. De staatslieden worden, gelijk de dichters, geboren; maar zij hebben, meer dan de dichters, oefening noodig, om kennis van menschen en zaken op te doen. Edoch, alle kennis en oefening zijn onvoldoende, waar het staatkundig genie ontbreekt, dat noch door geld te koopen, noch door studie te leeren, noch met een ambt te geven is.

Een tweede kwaad, dat het eerste verergert is, dat zij gekomen zijn in een tijdperk van overgang, hetwelk zij tevens verhaasten; waarin een systeem wordt afgebroken, zonder dat er dadelijk een ander voor in de plaats verrijst. In dergelijke omstandigheden offert men altijd aan utopiën, die, gevaarlijk in alle beheer, het oneindig meer zijn in het bestuur van koloniale bezittingen, waar een handje vol van Europeanen staat tegenover millioenen van Indiërs.

De heer Duymaer van Twist heeft twee punten aangegeven, die, in het Regerings-reglement opgenomen, onder de utopiën zijn te rangschikken. Het eerste betreft het regt van den goeverneur om een schadelijk geacht persoon te mogen verwijderen, gebonden aan de verpligting om hem eerst te moeten hooren. Ten overstaan der inlandsche bevolking, vooral op de buitenbezittingen, is deze voorwaarde een utopie. Het tweede staat in verband met de vrijheid van godsdienst, die aan het goevernement de middelen ontneemt, om de bedevaart naar Mekka te verhinderen, waaraan de Mahommedanen het fanatismus ontleenen, dat hen tegen de Europeanen opzet. Ook deze vrijheid van godsdienst is eene utopie, gelijk de eerste wettelijk bekrachtigd. Er zijn meer dergelijke aangelegenheden, die, onder een zwak bestuur tot stand gekomen, tot verderf van onze koloniën werken en dat verderf des te meer uitbreiden, naar mate de teugels van het bestuur, in meer en meer weifelende en van hunne zaak onzekere handen komen.

Het aangevoerde intusschen is genoeg, om te doen zien, dat het tijd wordt, om een nieuwen weg in te slaan, terug te komen van begane misslagen, en vooral dat het beleid onzer koloniën worde toevertrouwd aan met zorg gekozene lieden, die aan een staatkundigen blik de noodige vastheid van wil paren. Er is eene krachtige hand noodig om de teugels van ons Oost-Indisch bewind te voeren. Die hand ontbreekt; en is het niet daarom dat die teugels slap en los hangen, nu hier dan ginds afwijken, langs onzekere banen mennen, en horten en stooten veroorzaken, als de mislukte expeditie van Boni, en de moordtooneelen van Banjermassing? Er is daarin eene waarschuwing en eene les. Worden zij benuttigd, strekken zij, nu het nog tijd is, tot het nemen van nuttige maatregelen, dan kan nog alle kwaad gekeerd worden. Maar verbloemt men zich de kwaal, waaraan wij lijden, neemt men zijne toevlugt tot halve maatregelen, of tot palliatieven; dan zal zij hoe langer hoe dieper wortel schieten en het gevaar van onzen toestand met elken dag verhoogen.

Onze overtuiging te dien aanzien is zoo levendig, dat wij niet geaarzeld hebben de naakte waarheid te zeggen, ten spijt en wrevel welligt van vele personen, die wij anderzins hoogachten. Wij hebben begrepen, dat wij in het naderend gevaar tot de oorzaken moesten opklimmen, zonder aanzien des persoons. Dat hebben wij vrijmoediglijk gedaan. En nu hebben wij daaraan nog slechts toe te voegen den wensch, dat men de oorzaken onzer bekommernis in ernstige overweging gelieve te nemen. Alleen als men de kwaal in het hart aantast is genezing mogelijk.

Behalve de revolutionnaire bladen, zoo als de <u>*Siècle*</u> en de *Presse*, toonen zich de groote Fransche organen, die te Parijs het licht zien, met den vrede ingenomen. Sommigen echter enkel en alleen omdat door den vrede aan het bloedvergieten op groote schaal een einde komt, niet zoozeer om de behaalde uitkomsten. Het *Journal des Debats* onder anderen, dat in den laatsten tijd zijn kolommen beschikbaar gesteld schijnt te hebben voor artikelen regtstreeks uit de pen van den heer Cavour, gevloeid, en zijn redakteurs in den geest van dien Sardinischen minister deed schrijven, pruttelt in bedekte termen over de vredes-voorwaarden, hoezeer het ook over den vrede zelven juicht. Daarentegen is de *Univers* wonder tevreden, wat te meer in het oog valt, omdat dit blad in den laatsten tijd een vrij scherpe oppozitie gevoerd had tegen de keizerlijke regering uithoofde der gebeurtenissen, welke onder haar toelating en met inroeping van haar naam in sommige streken van Italië voorvielen. Die houding berokkende den *Univers* een waarschuwing, welke in uiterst strenge bewoordingen was vervat. Nu echter door den vrede de toestand in Italië geheel is omgezet en de revolutionnairen er achter het net visschen, is het natuurlijk dat de *Univers* zich hoogelijk met dien afloop ingenomen toont. Hier volgen de voornaamste zinsneden uit een merkwaardig artikel van zijn talentvollen hoofdredakteur, den heer Louis Veuillot, over dit onderwerp.

„Ziedaar dan die oorlog ten einde, welke ons zoozeer deed vreezen, dat de Omwenteling er meer dan de Vrijheid de voordeelen van inoogsten zou. Zij loopt af ten gunste der Italiaansche vrijheid, zonder in een enkel opzigt de revolutionnaire beginselen te bekrachtigen, die integendeel er eene schitterende nederlaag bij lijden. De Keizer van Oostenrijk, na de gevolgen des oorlogs ondergaan te hebben, die voor de koningrijken gebleven is, wat hij vroeger voor de individuen was, het oordeel Gods, staat aan den Keizer van Frankrijk *zijn regten* op Lombardije af. Hij doet als vorst afstand van hetgeen hij als vorst verloren heeft, en op zijn beurt beschikt de Keizer van Frankrijk, door Lombardije aan Sardinië, zijn bondgenoot, te schenken, als vorst over hetgeen hij als vorst veroverde. Dit is de handhaving van het monarchaal beginsel in al zijn zuiverheid. Het regt des opstands komt niet in aanmerking. Niet Lombardije schenkt zich weg; het wordt afgestaan door Frans Jozef en weggeschonken door Napoleon. Het voorgewende regt van 1848, ingeroepen door graaf Cavour, en dat hij meende te bezitten krachtens de muiterij, is van nul en geener waarde verklaard. Aldus werd de heerschzuchtige verwachting verijdeld en vernietigd, welke aan het verraad een geldige aanspraak dacht te ontleenen, en zich door middel van achtereenvolgende trouweloosheden een hersenschimmig rijk meende te bouwen, dat voorbeschikt was weldra in regeringloosheid te ontaarden.

„Naast de aanmatigingen der revolutionnairen verhieven zich andere, niet minder gevaarlijk, maar welke Keizer Napoleon niet minder bewonderenswaardig wist te niet te doen. Wij <u>bedoelen</u> die der groote mogendheden. Die mogendheden hadden zich met een onridderlijke behendigheid op een afstand van den oorlog gehouden, omdat zij hoopten er hun rekening bij te vinden, en waren voornemens tusschen beiden te komen, zoodra, na hun oordeel, Frankrijk en Oostenrijk genoegzaam verzwakt waren, ten einde alsdan den vrede op te dringen en in hun kongres, bij meerderheid van krachten, de zaken van Italië te regelen. Pruissen en vooral Engeland waren daar zeer op gesteld. De Protestanten vleiden zich vooral in het bestuur van het [illegible] van St. Pieter verregaande [illegible] te brengen, waarvan wij elken dag het programma lazen, opgemaakt door de Engelsche dagbladen. De vrienden van het monarchaal beginsel duchtten met reden dat kongres, waarin de soevereinen veeleer gedaagd dan er toe uitgenoodigd zouden worden, om rekenschap af te leggen aan andere soevereinen, die er in zeker opzigt de advokaten en regters-kommissarissen der omwenteling tegen de soevereinen zouden worden. De Katholieken vroegen in angstige spanning, of de Heilige Vader, die zeer zeker in den hoon van voor het kongres te verschijnen niet zou hebben bewilligd, bij verstek gevonnisd zou worden door die Protestanten en ongeloovigen, welke zich vermaten over zijn onvervreemdbare regten te beschikken.

„Maar, dank hebbe de Hemel, dit kongres dat het laatste en geduchtste gevolg van den oorlog scheen, zal òf niet plaats hebben òf zal zich vereenigen alleen om zich bezig te houden met wat het kan aangaan buiten het stellig regt der soevereinen. De Fransche Keizer, door regtstreeks met den Keizer van Oostenrijk te onderhandelen, heeft een dienst gebragt aan het monarchaal beginsel, minstens gelijk staande met de dienst, door hem aan

het beginsel der nationaliteit bewezen. Volkeren en kroonen zijn in hetzelfde oogenblik bevrijd geworden. Tegelijkertijd dat de Fransche trots er voldoening door erlangt, vermaakt, men moet het erkennen, de Fransche vrolijkheid er zich mede, en men hoort in de straten menige grap over de teleurstelling van den Pruis en den Engelschman."

Bij beschikking van den 12den dezer, zijn, op naam van de heeren Fop Smit Junior en Co., aan den Kinderdijk, onder Nieuwlekkerland, overgeschreven de konsessiën, vroeger verleend aan den heer Louis de Wilde, voor eene stoombootdienst tusschen Amsterdam, Rotterdam, Antwerpen en Brussel.

Men leest in de *Delftsche Courant*:

„Naar wij van goederhand vernemen, is het adres van eenige heeren docenten aan de koninklijke akademie alhier, waarvan wij in ons vorig Nommer melding hebben gemaakt, om bijzondere redenen tot heden niet aan Z. M. den Koning opgezonden."

BREDA. Bij de stemming voor een lid der Tweede Kamer zijn uitgebragt 2142 stemmen. Gekozen de heer C. W. Oomen met 1020, de heer Gulje verkreeg 1001; hierbij waren van onwaarde 21.

ROTTERDAM, 14 Julij. Men verneemt, dat de kommissie van rapporteurs over het ontwerp van wet aangaande den Zuiderspoorweg, over welk ontwerp het onderzoek der sectiën reeds voorleden Zaturdag is afgeloopen, nog niet is vergaderd geweest tot het opmaken van het rapport.

Men weet niet, waaraan dit verwijl toe te schrijven. Intusschen hebben sommige leden der Kamer, naar men verneemt uit dit oponthoud aanleiding genomen, om aan den voorzitter der Kamer een brief te schrijven houdende verzoek om de kommissie van rapporteurs tot spoedige gereedmaking van haar verslag aan te sporen. (*N. R. Ct.*)

HOORN, 14 Julij. Op de markt alhier werden aangevoerd 368 stapels Kaas. Prijs: Kleine Gras ƒ 26.50.

GOUDA, 14 Julij. De veemarkt van heden met tamelijken aanvoer; alle soorten gingen tot verhoogde prijzen vlug van de hand. Vette schapen mede vlug. Magere varkens of biggen flaauw, en vele onverkocht gebleven.

Kaas: 1ste kwal. ƒ 20 a ƒ 21.50; 2de kwal. ƒ 18 a ƒ 19.50; 3de kwal. ƒ 15 a ƒ 17.50.

Goe-Boter ƒ 1.12 a ƒ 1.20; Wei-Boter ƒ 0.94 a ƒ 1.

DELFT, 14 Julij. De prijzen der Boter waren heden ƒ 40 a ƒ 48.

PURMEREND, 12 Julij. Alhier waren aangevoerd, 249 stapels Kaas, waaronder 11 middelbare. Hoogste prijzen voor kleine kaas ƒ 26½, voor middelbare ƒ 24½ per 50 Ned. ℔.

WORMERVEER, 13 Julij. Ter kaasmarkt van heden waren de hoogste prijzen ƒ 25 voor kleine en ƒ 24 voor middelbare, per 50 Ned. ℔; vlugge markt.

De Thermometer teekende heden als volgt:

's morgens	11	ure	75½	graden	Fhr.
's namidd.	1	„	75	„	„
„ „	3	„	74	„	„

De telegraaf van heden meldt het volgende:

PARIJS, 14 Julij. De *Patrie* zegt, dat de Keizer heden naar Frankrijk vertrekt.

De minister van Oorlog heeft langs telegrafischen weg aan al de regimenten, die zich op marsch naar Italië hadden begeven, tegenbevel doen toekomen.

— 15 Julij. Uit Desenzano werd gisteren getelegrafeerd: De *Augsb. Zeit.* heeft voorgegeven, dat de aanleidende oorzaak tot den wapenstilstand zou zijn het bestaan eener gevaarlijke ziekte onder het Fransche leger. Wij kunnen dit bepaaldelijk tegenspreken; de gezondheidstoestand des legers is uitmuntend, en overtreft al hetgeen men kon verwachten, in aanmerking nemende de vermoeijenissen en ondragelijke hitte, welke het te verduren heeft gehad.

LONDEN, 14 Julij. In het Lagerhuis heeft de heer Baillie gezegd, dat volgens zijn gevoelen de verdedigingsmiddelen van Engeland niet voldoende zijn. Hij vreesde verder dat zoo een oorlog tegen Engeland mogt uitbarsten, Duitschland neutraal zoude blijven.

Zoowel sir Charles Wood als generaal Peel verklaarden, dat de toestand van het leger voldoende was.

Lord Somerset heeft in het Hoogerhuis op eene deswege tot hem gerigte vraag geantwoord, dat de regering de noodige schikkingen met de eigenaars van stoomschepen getroffen heeft, om die vaartuigen des noods voor de verdediging des lands te kunnen gebruiken.

WEENEN, 14 Julij. De Keizer heeft bevel gegeven de thans begonnen rekrutering van nieuwe troepen te staken.

BERLIJN, 14 Julij. De *Preuss. Zeitung* meldt, dat het den 4den door den Pruissischen gezant bij den bondsdag ingediende voorstel, onder de tegenwoordige omstandigheden, door de Pruissische regering wordt ingetrokken en dat de noodige instruktiën dienaangaande reeds naar Frankfort zijn gezonden.

— 15 Julij. Het opmarcheren van Pruissische troepen is gestaakt.

BERN, 14 Julij. De bondsraad heeft besloten al de buitengewoon opgeroepen troepen naar hunne haardsteden te doen terugkeeren.

Verder heeft de bondsraad bevolen de Oostenrijksche stoombooten, welke eene wijkplaats in de Zwitsersche havens van het Lago Maggiore hadden gezocht, vrij te laten, alsmede de kanonnen en andere wapenen der Sardiniërs en Oostenrijkers, welke op Zwitsersch grondgebied geborgen waren, terug te geven.

De maatregelen betreffende den uitvoer van wapenen, ammunitie en paarden zijn opgeheven.

TURIJN, 14 Julij. De *Gazzetta Piemontese* bevat het berigt, dat de graaf de Cavour aan den Koning zijn ontslag heeft ingediend, en dat het is aangenomen. De graaf Arese is belast met de zamenstelling van een nieuw ministerie.

— De *Opinione* berigt, dat de reden, waarom graaf Cavour zijn ontslag heeft gevraagd, gelegen is in de omstandigheid, dat de vredespreliminairen niet in overeenstemming zijn met het keizerlijk oorlogsmanifest.

— De *Gazz. Piemontese* meldt, dat de ministers van den Koning hun ontslag hebben ingediend, doch hunne portefeuilles behouden tot een nieuw kabinet zal zijn gevormd.

— Gisteren avond is te Milaan de volgende proklamatie van den Koning aan de bevolking van Lombardije aangeplakt:

„De hemel heeft onze wapenen gezegend. Met de krachtige hulp van onzen grootmoedigen en dapperen bondgenoot, keizer Napoleon, zijn wij in weinige dagen, na overwinning op overwinning behaald te hebben, op den anderen oever der Mincio gekomen. Thans keer ik onder u terug om u de heugelijke tijding mede te deelen dat de Hemel onze wenschen verhoord heeft.

„De wapenstilstand is gevolgd door de onderteekening van vredespreliminairen, welke aan de bevolking van Lombardije hare onafhankelijkheid verzekeren, volgens den zoo herhaaldelijk door u geuiten wensch. Gij zult voortaan met onze oude staten eene eenige en vrije familie vormen.

„Ik neem uw lot onder mijn bestuur en, overtuigd van bij u die medewerking te ondervinden, welke in een Staat noodig is, om een nieuw bestuur te vormen, zeg ik tot u: Bevolking van Lombardije, stel vertrouwen in uwen Koning, hij zal er naar streven op hechte en duurzame grondslagen het geluk te vestigen van die landstreken, welke de Hemel aan zijn bestuur toevertrouwt."

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 14 Julij. Men had heden Keizer Napoleon te St.-Cloud verwacht, doch 't is waarschijnlijk dat hij er niet eerder dan Zondag of Maandag zal aankomen. Z. M. is thans te Milaan; men zegt, dat hij nog eenige dagen in Lombardije heeft willen toeven, om te beter zijn bedoelingen ten aanzien van Italië te doen uitvoeren. Zoo als bereids gemeld is, zal de Keizer den 15n Aug. aanst. aan het hoofd der tegen dat tijdstip uit Italië teruggekeerde regimenten zijne plegtige intrede te Parijs doen.

— Eergisteren was de stad vooral in de groote wijken prachtig geïllumineerd. Sommigen, door de tijding des vredes niet volkomen tevreden gesteld, schijnen nu beter de voordeelen op te merken, die er ongetwijfeld uit zullen voortkomen. Onder anderen de bewezene onmogelijkheid van een Europesche koalitie tegen Frankrijk, wijl Rusland, 't welk Napoleon III zich na den oorlog in de Krim tot vriend heeft gemaakt, daaraan geen deel zal nemen, evenmin Oostenrijk, 't welk de Keizer ook aan zich door koncessiën verbonden heeft.

De eenige groote mogendheden, waarmede voortaan het Fransche gouvernement in botsing zou kunnen geraken, zijn Pruissen en Engeland. Men kan daarbij zelfs Duitschland niet rekenen, dat ten gevolge van Oostenrijks onthouding te verdeeld zou zijn om Pruissen een krachtigen bijstand te leenen.

— De schouwburg aan de poort St. Martijn heeft eensklaps de voorstellingen gestaakt van het stuk, 't welk de laatste overwinningen van het Italiaansche leger en de nederlagen der Oostenrijkers vertoonde. Dit is waarschijnlijk het gevolg van een officieele uitnoodiging, want een kleine schouwburg, die dergelijke gelegenheids-stukken gaf, is ook gesloten.

— Heden werden in de kapel St. Ferdinand vier missen gedaan ter viering der gedachtenis aan den betreurenswaardigen dood van den hertog van Orleans. Zij werden door een groot tal personen bijgewoond.

— De heer Ambroise Tardieu is tot lid der keizerlijke geneeskundige akademie benoemd. Sinds het vermoorden der hertogin van Praslin en der gravin Görlitz werd geen beroemd proces uitgewezen, waarbij zijn raad niet werd ingeroepen.

— Heden heeft het korps diplomatiek de Keizerin te Saint-Cloud met de herstelling van den vrede geluk gewenscht.

— De overste Rey van het 33e regiment van linie, bij Marignano gekwetst, is te Milaan aan zijne wonden gestorven.

— Men beweert dat aan de grensscheidingen der Italiaansche staten, waarvan de vorsten door den oorlog min of meer onteigend zijn geworden, geen verandering zal worden gebragt. Alles zou zich bepalen bij de vernietiging der traktaten met Oostenrijk.

— Er was eerst gemeld, dat de Fransche taal, die in diplomatische stukken meestal wordt gebruikt, in de bijeenkomst te Villafranca zou worden gebezigd; doch later heeft Keizer Napoleon III, uit beleefdheid jegens zijn hooggeplaatsten tegenstander, de Duitsche taal verkozen, die hij sedert vele jaren kent.

— De republikeinen zijn over den vrede zeer ontevreden. De *Siècle* voer gisteren daartegen uit, doch nam het artikel, op aanraden der policie, niet in zijne editie voor Parijs op. De heer Havin geeft zijn toorn slechts lucht, als hij zeker is in de hoogste kringen geen ongenoegen te zullen oogsten.

— Een dagblad verhaalt de volgende bijzonderheden betreffende de zending van generaal Fleury naar Verona.

„'t Is bekend dat men zich in de diplomatie overtuigd houdt, dat er tusschen den Keizer der Franschen en Keizer Frans Jozef geheime bedoelingen bestaan. Die geruchten zijn moeijelijk te bevestigen of te loochenen, maar 't is stellig dat Keizer Napoleon sedert twee dagen in ernstige overwegingen verdiept was. Uit Duitschland had hij verscheidene depêches ontvangen en zigtbaar was zijn geest in stilte werkzaam.

„In 's Keizers omgeving en in het hoofdkwartier vermoedde men een stoutmoedigen aanval tegen Verona, toen, na het einde van den maaltijd (de dag wordt niet gemeld) tegen 7 ure 's avonds de Keizer generaal Fleury bij zich liet ontbieden.

„Mijn waarde generaal, sprak hij in de tegenwoordigheid van den Koning van Piëmont, die zeer bekommerd scheen, doch evenwel iets later door gebaren en hoofdbewegingen 's Keizers woorden goedkeurde, „ik heb op dit oogenblik een militair diplomaat noodig, een vriendelijk en innemend man. Ik heb aan u gedacht. Ziehier een brief voor den Keizer van Oostenrijk; breng dien naar Verona. Lees hem; doordring u van zijn geest; ik verzoek een wapenschorsing; Keizer Frans Jozef moet die toestaan. Ik reken op uwe schranderheid ter ontwikkeling der denkbeelden, waarvan de kiem in dezen brief ligt."

„Vervolgens gaf hij den generaal eenige inlichtingen, die ook de goedkeuring van den Koning van Sardinië verwierven. De generaal, vergezeld van den heer de Verrière, zijn adjudant, vertrok met rijtuig naar Verona. Hoewel de afstand gering was, waren de bezwaren om de voorposten te bereiken zeer groot. Generaal Fleury reed niet eerder dan tegen half zeven ure 's avonds Verona binnen. De Keizer van Oostenrijk sliep gerust, doch toen men den dienstdoenden adjudant verwittigde dat generaal Fleury een brief van den Keizer der Franschen bragt, wekte men den Keizer. Hij kleedde zich ijlings en generaal Fleury werd binnengeleid. Bij de lezing van Napoleons brief teekenden zich verbazing en aandoening op Zr. Ms. aangezigt.

„Uwe mededeeling is van gewigtigen aard, zeide hij, en zoo gewigtig, dat ik moet overwegen. Blijf hier tot morgen ochtend; ten acht ure zal ik u antwoord geven. „Ik ben tot Uwer Majesteits dienst, antwoordde generaal Fleury, maar verzoek verlof haar eenige beschouwingen voor te stellen, die Uwe Majesteit van 's Keizers stap verklaring zullen geven." Vervolgens deed generaal Fleury de redenen gelden, welke den Keizer moesten nopen het hem gedane voorstel aan te nemen: de nabijheid der twee legers die een botsing onvermijdelijk maakte; de te laat komende bemiddeling; en de waarschuwing dat tegen Venetië een geduchten aanval werd gereed gemaakt. — „De redenen welke gij doet gelden, hernam Frans Jozef, zijn gegrond; ik zal ze overwegen en morgen ochtend zult ge mijn antwoord kennen." — Daarop deed hij zijn opperstalmeester diens vertrek ontruimen, om het door generaal Fleury te doen betrekken. Ten acht ure des ochtends werd de generaal wederom voor den Keizer van Oostenrijk gebragt, die met hem een zeer lang gesprek hield, waarna hij een belendend vertrek binnentrad, en hem zijn antwoord ter hand stelde. Drie uren later was de generaal bij den Keizer terug.

„Ten gevolge dier mededeelingen had de zamenkomst tusschen maarschalk Vaillant en generaal Hess plaats.

„Napoleons denkbeelden waren intusschen [illegible] vastgesteld; hij verwachtte van een Kongres niets anders dan langwijligheid, en meende, dat wanneer [illegible] de grondslagen van den vrede tusschen beide [illegible]

gelegd waren, alles van zelf zou gaan. 't Was 's Keizers belang den vrede te sluiten, en wel om de volgende redenen: Wij worden door de revolutie overstroomd; ik wil ze evenmin als gij. Wij willen beiden de handhaving van het pauselijk gezag; want wij zijn beide Katholiek; trachten wij tot overeenstemming te geraken.— De Keizer van Oostenrijk heeft het gewigt en de strekking der denkbeelden van den Keizer begrepen en er zich volkomen meê vereenigd, zoodat het waarschijnlijk is, dat tusschen beide Vorsten de volmaaktste verstandhouding heerscht."

— Men schrijft uit Rome, dd. 8 Julij:

„De Heilige Vader ontvangt uit alle deelen zijner Staten bewijzen van trouw en toegenegenheid, welke de Voorzienigheid als een verzachtende balsem op zijn verscheurd vaderhart doet nederdalen. De adel van Rome biedt hem goud en zilver, en de overheden der oproerige steden weigeren de revolutie te dienen. De regtbanken van Bologna en Ravenna nemen haar ontslag. De ambtenaren, die vroeger hunne posten ontvlugtten, snellen om strijd terug. Meer dan veertig burgemeesters der Romagna hebben hunne ambten nedergelegd. Te Spoletto en elders hebben de gendarmen de gunst gevraagd, hunnen eed van trouw aan Pius IX te mogen vernieuwen. Twaalf of vijftien, met Piëmonteesch goud omgekochte, soldaten zijn door eenigen dier gendarmen op den weg van Toskane aangehouden en onder hunne makkers, die hunne verontwaardiging lucht gaven, terug gebragt. En terwijl zulks te Ombrio gebeurde, werden twee trouwe Romeinsche gendarmen, die zich over Toskane naar Rome begaven, aldaar aangehouden. Beide feiten vormen een schijnbaar onbelangrijk, maar desniettemin gewigtig kontrast, dat der aandacht niet ontsnappen moet. De romeinsche Regering ziet den toestand der Romagna met zeldzaam juisten blik in, en stelt alles in het werk tot voorkoming eener reaktie, welke voorzeker bloed zou kosten. De voorloopige junta van Ferrara heeft vijftig aanzienlijke burgers verbannen, en die van Faënza is onderling reeds schromelijk verdeeld, en zelfs verzekert men dat graaf Linderchi vermoord is. In de Marken blijft alles bij voortduring rustig.

„De Paus had eergisteren eene kommissie van Kardinalen beroepen om de kwestie der uitreiking van zijn paspoort aan graaf Della Minerva, zaakgelastigde van Sardinië, te bespreken. Na de schending der onzijdigheid des H. Stoels door de regering des Konings, na het protest van den Kardinaal-staats-sekretaris en het gedrag van dat goevernement, dat, om den bepaalden wil des Keizers te volgen het diktatorschap weigerde, maar niettemin in de Romagna het opperste gezag uitoefende en na de allokutie des H. Vaders wordt de toestand en de tegenwoordigheid des heeren Della Minerva te Rome minder gepast. Men verzekert dat die heer bij het ontvangen van zijn paspoort een schorsing gevraagd heeft, om Cavour tijd tot opheldering te geven. Het is niet minder moeijelijk de daden van het Sardinische bewind in de Romagna te verklaren, waar het wapenen en onruststokers gezonden had, als de kuiperijen van Della Minerva te Rome te regtvaardigen. Het heeft voorzeker niet aan hem gelegen, zoo hij denzelfden revolutionnairen uitslag te Rome niet verwierf, welken zijn ambtgenoot Boncampagni, te Florence behaalde."

Verder verneemt men uit Rome, dat de Pauselijke regering de officiële bladen van Florence en Bologna, als organen der revolutie, in hare staten verboden heeft. Hetzelfde lot moet het *Journal des Débats* ten deel gevallen zijn. Den korrespondent van dat blad is op bevel van generaal Goyon toegang geweigerd tot het Cercle Français.

ENGELAND.

LONDEN, 14 Julij. Iedereen schijnt hier met blijdschap de tijding van den gesloten vrede ontvangen te hebben; maar een artikel in den *Times* verraadt een soort van flaauwe ontevredenheid over de gematigdheid, waarmede Keizer Napoleon door middel zijner overwinningen zijne vijanden in bondgenooten veranderd. Daarentegen drukt de *Morning Post* een onbepaalde tevredenheid uit.

— In de zitting van het Hoogerhuis van den 11n dezer werden door lord Brougham petitiën uit Plymouth en andere plaatsen aangeboden, houdende klagten over het stelsel om koelies of daglooners uit Oost-Indië en China naar de West-Indische koloniën te voeren en aldaar voor den veldarbeid te bezigen. De adressanten klaagden niet alleen over de bedriegelijke middelen, waardoor die lieden werden genoopt om zich als arbeiders voor de West-Indische koloniën te verhuren, over de slechte behandeling welke zij bij de landing aldaar ondervonden, en over het gemis aan behoorlijke voorzorgmaatregelen ten einde hun de gelegenheid te verzekeren om na het verstrijken van den tijd, waarvoor zij hunne diensten verhuurden, naar hun land terug te keeren; maar zij brigten ook bedenkingen in tegen het gebruik zelf van die arbeidslieden en achtten het stelsel in zijn geheel afkeurenswaard. De adressanten beweerden dat de planters en eigenaars der West-Indische suikerplantadjes onder de vrije negerbevolking der West-Indiën een genoegzaam aantal arbeidende handen zouden kunnen vinden; een vraagpunt hetwelk lord Brougham zelf twijfelachtig en moeijelijk te beslissen achtte en hetwelk hij thans niet opzettelijk behandelen wilde. Hij wilde alleen de aandacht vestigen op het verzoek, waarmede de adressanten hunne petitie besloten, hetwelk strekte om de geheele zaak te maken tot onderwerp van een parlementair onderzoek, in te stellen door een kommissie van het Huis.

De minister van koloniën antwoordde, dat het ter sprake gebragte onderwerp veel te gewigtig en ingewikkeld was om naar aanleiding van petitiën te kunnen worden behandeld. Doch dat de West-Indische koloniën in de daad behoefte aan toevoer van arbeidende handen hadden, scheen hem onwedersprekelijk te blijken uit het feit dat die koloniën, zoo dikwerf er gelegenheid was om van elders arbeiders te erlangen, zich daarvoor groote uitgaven hadden getroost, terwijl zekerlijk niemand beter in staat was om over de belangen en behoeften der koloniën, te oordeelen dan de koloniën zelve. Tegen een parlementair onderzoek dezer aangelegenheid zou hij zich niet verzetten, ware het niet dat de parlementszitting ten einde liep, zoodat de kommissie van enquête geen tijd genoeg zou hebben om het onderzoek ten einde te brengen.

De minister herrinnerde verder, dat er reeds wetsbepalingen betreffende den aanvoer van koelies bestonden, strekkende om misbruiken te weren; zijns inziens waren die bepalingen doelmatig en afdoende, en was er niets anders noodig dan dat zij strikter werden gehandhaafd; doch hij verklaarde zich bereid om, indien door lord Brougham eenige verbetering dier bepalingen voorgedragen werd, dat voorstel te ondersteunen.

Hiermede is de vergadering van de behandeling van dit punt afgestapt.

Het Britsche antislavernij-genootschap, hetwelk zoo veel voor de opheffing in de Britsche koloniën en voor de wering van den slavenhandel heeft gedaan en hetwelk veel invloed op de publieke opinie in Engeland heeft, ondersteunt de klagten over de behandeling der koelies in West-Indië, en komt daartegen openlijk op, als zijnde eene bedekte vernieuwing der slavernij. Het is thans met dagbladartikelen, aanplakbiljetten enz. werkzaam om het publiek voor zijn gevoelen te winnen.

De *Morning Post* van eergisteren laakt het antislavernijgenootschap, en zegt dat het in zijnen ijver voor eene goede en edele zaak tot schadelijke overdrijvingen vervalt; — dat het den aanvoer van koelies zelven en niet enkel de daarbij voorkomende misbruiken wenscht te doen ophouden, dat het, om zich zelf gelijk te blijven, de landverhuizing in het algemeen zou moeten tegengaan, omdat daarbij nog altijd misbruiken voorkomen. De *Post* verwijt aan het genootschap, dat het alleen voor den zwarten medemensch hart heeft en zich om de belangen van blanke medemenschen niet bekommert.

— De *Daily News* geeft hare bittere teleurstelling over het sluiten van den vrede, aldus lucht:

„Men spreke niet van gematigdheid en humaniteit! Waarom dacht de Keizer niet aan de rampen des oorlogs, toen hij dien, in zijn eigen belang, te voorschijn riep, en waarom brengt hij zich die te binnen, nu zijn eigen doel, maar niet het voorgewende bereikt is? Niets is gemakkelijker dan edelmoedig te zijn op kosten van anderen. Als de Keizer, nu de veldtogt moeijelijk begint te worden, over zwarigheden spreekt, zal zulks uitmuntend zijn voor eene rijzing der beurs, maar andere personen zullen denkelijk vragen, of Italië en Europa daarmede gediend zijn. Keizer Frans Jozef heeft toch voor zijn regt — of, zoo men wil, voor zijn onregt, — gestreden. Hij heeft nooit uitgebazuind, dat hij den oorlog voor de vrijheid en onafhankelijkheid van Europa ondernam. Men herinnere zich echter wat Napoleon gezegd en beloofd heeft! Wij vinden tot heden voor Italië noch voor Europa den minsten grond, om hem voor zijne zoogenaamde „gematigdheid" dank te zeggen."

— De *Times* trekt eene lijn tusschen Villafranca en Tilsit, tusschen 1859 en 1807. Het blad vertrouwt dat het onderhoud van Napoleon III met Frans Jozef niet begonnen is, als dat van Napoleon I met Alexander. De eerste woorden van Alexander op de vloot bij Tilsit tot Napoleon luidden: „Ik haat, de Engelschen even sterk als gij en ben bereid u in alle ondernemingen tegen hen te ondersteunen" waarop Napoleon antwoordde: „Dan zal alles zich gemakkelijk schikken en is de vrede reeds gesloten." — Gelukkiglijk, merkt de *Times* aan, hebben wij met de tegenwoordige regeling niets te maken en als Oostenrijk en Frankrijk met elkaâr overeenstemmen, vloeit daaruit niet voort, dat de geheime artikelen, welke misschien bestaan uit naijver of haat jegens Engeland moeten voortspruiten.

— Op nieuw wordt verzekerd, dat de Regering voornemens is, Cobden tot goeverneur-generaal van Kanada te benoemen, alsmede dat ditmaal voor geene weigering te vreezen is.

— De hitte is hier zoo drukkend geworden, dat gisteren verscheidene arbeiders in de nabijheid der stad door zonnesteken gedood werden; in de Parks vielen vrouwen en kinderen bewusteloos neder.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 13 Julij. De aartshertogin Sofia, moeder des Keizers, zou, naar men verzekert, niet vreemd zijn geweest aan de toetreding van Z. M. Frans Jozef tot de vredes-voorstellen. Zij zou haren zoon, wiens gansche vertrouwen zij bezit, dringend hebben aangemaand zich regtstreeks met zijnen overwinnaar te verstaan, liever dan met zijne bondgenooten, wier steun hem te duur werd aangeboden. Men zou eenigerwijze kunnen zeggen, dat beide strijdvoerende vorsten veeleer den vrede hebben gesloten ten nadeele hunner vrienden, dan met hunnen vijand, immers de Keizer wilde buiten de beslissing van Pruissen blijven, welks sympathiën hij weifelend en lauw vond, terwijl de Keizer der Franschen zelf den Koning van Sardinië diens aandeel toewees. Met dezen was hij, naar gezegd wordt, reeds sedert eenigen tijd niet in de volmaakste harmonie.

Wijders zou in de zamenkomst van beide Keizers, door dien van Oostenrijk de aangenomene voorwaarden zijn voorgesteld, en deze zou, zooals te begrijpen is, Lombardije aan den Sardinischen Koning niet regstreeks hebben willen afstaan. Bij de niet aanneming dier voorwaarden zou de oorlog noodzakelijk voortgezet zijn geworden. De zamenkomst liet overigens wat beleefdheid en vriendelijkheid betreft niets te wenschen over en Napoleon III zou den wensch hebben te kennen gegeven Keizer Frans Jozef te Parijs te zien.

— De verrassing over den wapenstilstand en den vrede is hier grooter dan ergens. Men put zich uit in vermoedens over de oorzaak van dien snellen omkeer van zaken en schrijft dien het liefst aan ziekte in het Fransche leger toe. De *Wien. Ztg.* zegt: De berigtgevers, welke de Parijsche bladen in het leger der geallieerden hebben, schetsen den toestand der Fransche troepen met alles behalve schoone kleuren. De ziekten nemen steeds toe, de behoefte aan levensmiddelen en vooral aan water, dat in de keuken niet door wijn kan vervangen worden, de drukkende warmte waartegen in de verwoeste streken geene beschutting is, doet de fransche soldaten op eene wijze versmachten, waartegen zelfs hunne luchthartigheid niet opgewassen is! In het Oostenrijksche leger moet het niet veel beter gesteld zijn en de verpleging volgens sommigen nog meer te wenschen overlaten.

— De katholieke handwerksvereeniging, welke jaarlijks een plaiziertogt naar Kahlenberg doet, heeft daarvan afgezien en besloten de honderd florijnen, welke er toe bestemd waren, aan de gekwetste soldaten in Italië te schenken.

— Voor Venetië was de wapenstilstand bijzonder gewigtig, wijl juist in den nacht van 9 Julij het geheele vijandelijke eskader in het gezigt der stad kwam. Het bestond, naar berigt wordt, uit ongeveer 6 linieschepen, 12 fregatten en 26 andere vaartuigen van verschillenden naam en grootte. Een ander deel der vloot moet voor Chioggia en Palestrina liggen. De eerstgenoemde schepen waren voor Lido, Malacommo, Treponte en Alberoni geankerd en was de wapenschorsing niet tusschen beide gekomen, zoo had men welligt den 9n den donder van het geschut gehoord, dat zich nu tot het gewone saluut bepaalde.

— Mantua moet vol gekwetsten zijn en door de menigte paarden en koeijen een grooten stal gelijken. Een en ander werkt schadelijk op de gezondheid der inwoners, die dan ook zooveel mogelijk van daar gaan.

— De *Ostd. Post* zegt:

„Inderdaad, aangezien de noodzakelijkheid eens wapenstilstands, welke waarschijnlijk reeds te voren in een krijgsraad overwogen en geregeld was, zich in het Fransche leger gevoelen deed, moest de eerste gedachte van Napoleon zijn of die gedwongene bijzaak, ook niet op staatkundige wijze tot eene gebeurtenis van hoogere beteekenis te vormen en [illegible] tiën en diplomatische argumenten voor den geest getreden."

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 15 Julij.

BEVALLEN (11 Julij): J. D. C. N. H. A. Mettjes, geb. van Everdingen, D.

OVERLEDEN (9 Julij): H. S. Langemeijer, 46 j. [illegible] C. Castenberger, 29½ j.

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 14 Julij. België 2½ pc. 55; 4½ pc. 97; Metal. 62¼; Nation. 66½; Spanje 1½ pc. 32; 3 pc. 42¼ p.

PARIJS, 14 Julij. Rente komt. 4½ pc. —.—, op tijd 3 pc. 68.25; Credit mobilier 795.—; Fr.-Oost. Spoorw. 555.—; Spanje 1½ pc. 31; 3 pc. 31½; Rom. Leening —.

MADRID, 13 Julij. Spanje 3 pc. 42.75; 1½ pc. 32.18.

LONDEN, 14 Julij. Cons. 95¾ a ¾; Braz. 5 pc. —; 3 pc.

Mexiko 19⅝ à ½; 4½ pc. Peru —; 3 pc. id. —; 4½ pc. id. doll. bonds —; Grenada uitgest. 18; id. werkelijke 5½; 5 pc. Venezuela 29; 2¼ pc. id. 16; 3 pc. Port. —; 3 pc. Spanje 44½; 1½ pc. id. 32½; Coupons —; Amortiz. —; 4½ pc. Russen —; 5 pc. id. —; 2½ pc. Holland —; 4 pc. id. —; Illinois Shares 69; id. 7 pc. Oblig. —; Sardinie —; Ecuador —.

WEENEN, 14 Julij. Met. 5 pc. 72,50; Nat. 78 20; Bank-Aktien 895; Noord-Bahn akt. —.—; Credit Anst. 210.—; O.-Fr. Spoorw. akt. 275.—; Lomb. Venetiaans. —.—, Nieuwe —.—; Wissel op Londen 3/m. 11.90; Goud 18; Zilver —.

BERLIJN, 14 Julij. Metalliek 5 pc. 61½; Nationale 66, Stiegl. 5de serie 99; 6de id. 107; Rusland 5 pc. —, Pruiss. Staats. 4½ pc. —; id. Nieuwe 5 pc. 101¾; Wissel op Londen 2/m. 6 th. 16¼, Parijs —, Hamburg —, Amst. 142¼, Weenen —, Petersburg —, Diskonto —.

Wisselkoers.

2/m. Parijs	f 55	2/m. Livorno	f 38¼
Zigt „	„ 55½	„ Napels	„ 79½
2/m. Bordeaux	„ 54⅝	3/m. Petersburg	„ 165
½/m. „	„ 55⅛	6/w. Weenen	„ 93
3/m. Madrid	„ 234	„ Augsburg	„ 99
„ Cadix	„ 236	„ Frankfort	„ 100
„ Sevilië	„ 233	2/m. Hamburg	„ 34 15/16
„ Bilbao	„ 233	Zigt „	„ 35¼
„ Lissabon	„ 39½	2/m. Londen	„ 11.52½
„ Porto	„ 39½	Zigt „	„ 11.60
2/m. Genua	„ 44⅝	Rotterdam	„ ⅛

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

		14 JULIJ 4½ u.	à		gebl.
Amsterdam, Thesaurie	5 pCt.				
Nederl. Bank	4 „		„		
Nederl. Werkel. Schuld à	2½ pCt.	64 7/16	„	64⅝	64 9/16
Dito Dito	3 „	77	„		
Dito Dito	4 „	97½	„	97⅞	97⅞
Amortis. Syndik.	3½ „		„		
Aand. Handel-Maatsch.	„	128½	„	129	
Oost-Ind. Leening	4 „		„		
Aand. Holl. Spoorweg			„		
Leening idem	4½ pCt.		„		
Aand. Rijn-Spoorweg	4½ „		„		
Maatschappij van Weld.	4 „		„		
België, Cert. Adm. B. bij	2½ „		„		
Dito bij *Rotschild*	2½ „	52¼	„	52½	
Frankrijk, Certifikaten	3 „		„		
Spanje, Obligatiën	1¾ „	31¾	„	31⅞	31⅞
Dito	3 „	44⅜	„	44½	
Dito Binnenl.	3 „	41⅜	„	41⅞	41½
Amortisable Schuld		10⅛	„	10¼	
Bewijzen Coupon		4½	„	4⅝	
Coupons Instel. bij *Ernst & C°.*			„		—
Portugal, Obligatiën	3 pCt.	45¼	„	45¾	45 1/16
Dito 1856	3 „	44	„	44½	
Dito Uitgestelde		30	„		
Rusl. Obl. bij *Hope en C°.*	5 pCt.	101⅞	„		
Dito bij idem 1828/1829	5 „	102⅝	„	102¾	
Cert. bij idem 1831/1833	5 „	90	„		
Dito bij idem 1840	4 „	87	„		
Dito bij *Stieglitz*	4 „	87	„		
Dito Nieuwe	4 „		„		
Dito 5de Serie	5 „	95	„		
Dito 1855, 6de Serie	5 „	100¾	„	101½	101
Dito adm. te Hamburg	5 „		„		
Dito dito te Londen	5 „		„		
Dito dito dito	4½ „		„		
Inschrijving in Assignat.	6 „		„		
Certifikaten van dito	6 „	66	„	66¼	66¼
Spoorweg Aktiën	5 „	70	„		
Polen, Aand. 1835, fl. 500	f		„		
Obligatiën	4 pCt.	80	„	80⅛	
Pruissen, Obligatiën	5 „	99¾	„	100⅛	99¾
Aandeelen 1854	3½ „	207	„		
Oostenrijk, Obl. bij *Gollen C.*	5 „		„		
Dito dito	4 „		„		
Dito Metalliek	5 „	59	„	60½	59⅞
Dito Rente Amsterdam	5 „	75¼	„	78	76¼
Dito Nationale 1854	5 „	62⅜	„	63½	62 9/16
Dito dito	2½ „	31⅛	„	31⅞	31⅝
Weener Bank-Aktiën	f	875	„	890	875
Dito Aand. fl. 250, 1889	„		„		
Dito dito „ 250, 1854	4 pCt.	287	„	290	
Beijeren, Spoorweg Aandeelen			„		
Napels, Cert. bij *Lam. en B.*	5 „		„		
Dito bij *Rotschild*	5 „		„		
Denemarken, Oblig. te Lond.	5 „		„		
Dito	3 „		„		
Braziliën, Geldl. 1824 v. £ 100	5 „	98½	„		
Dito 1839 van £ 100	5 „		„		
Dito 1843 „ £ 100	4½ „		„		
Dito 1852	4½ „	90¾	„	91	
Dito 1858	4½ „	91	„		
Sardinië	5 „		„		
Peru, Geldl. 1854	4½ „		„		
Dito te Parijs			„		
Ecuador, Oblig. 1855	1	15⅝	„		
Venezuela, dito 3 pCt. thans	3 „	27 13/16	„	28	
Dito Uitgestelde	1 „	15¼	„	15½	
Granada, Obligatiën	3½ „	16 11/16	„	16 15/16	
Dito Uitgestelde		5⅛	„	5¼	
Mexiko dito	3 „	18 11/16	„	18⅞	18¾
Nrd.-Amer., Ph. *Hope en C.*	L. A „	93	„		
Dito dito	„ B „		„		
Dito bij *Rotschild*	6 pCt.		„		
Amerik. Bank-Aktiën			„		
Illinois Spoorweg-Aandeelen			„		
Dito Oblig. Constr. Bons	7 pCt.	81¼	„	81½	
Louisiana	5 „	100	„		
Griekenl., Obl. Geldl. 1825	5 „	4 5/16	„	4⅝	

Handel-Maatschappij kontant 129, ¼; dito Leening 1858 4 pCt. —; Russische Spoorweg volgef. 227½, 28½; Hypotheek 4½ pCt. —; Fr. Oost. Spw. Oblig. bij Hope 3 pCt. —; Galvest. 71½.

De markt was, voornamelijk in Oostenrijksche en Spaansche, iets minder geanimeerd, ten gevolge van eenige verkoopen.

Koers van het Geld: Beleening 3 pCt., Prolongatie 3 pCt. Diskonto 3 pCt.

VOORLOOPIG BERIGT DER BEURS VAN HEDEN tot 3¾ ure.

Nederl. Werkel. Schuld à 2½ pc. 61⅜; Aand. Handel-Maatsch. 127½, Spanje, Binnenl. 3 pc. 41 5/16; Rusl., Obl. bij Hope en C°. 5 pc. 104¾, Cert. bij Stieglitz 1855, 6de serie 5 pc. 100½, Oostenrijk, Met. 5 pc. 58⅜, dito Rente Amst. 5 pc. 74⅝, dito Nationale 1854 5 pc. 61⅝, dito 2½ pc. 30⅝.

NIEUWSTIJDINGEN, BETREFFENDE INTRESTBETALINGEN, UITLOTINGEN, GELDLEENINGEN, ENZ.

PRIJZEN VAN COUPONS EN LOSBARE OBLIGATIËN.

Metalliek	f 23,95	à —	Pruissische	f 34 7/8	à —
Napelsche	„ 24,25	„ —	Spaansche	„ 2,38	„ —
Div. in £	„ 11,50	„ —	Hamb. Russ.	„ 33¾	„ —
Eng. Russen	„ 11,50	„ —	Russ. in Z. R.	„ 32⅜	„ —
Fransche	„ 55	„ —	Polen „ P. R.	„ —	„ —
Belgische	„ 55⅞	„ —	„ „ Fl.	„ —	„

Buitenl. Spanje f 54 7/8. Nation. Met. d°. 1 Julij 1859, f 29.30.

SPECIE-COURS.

GOUDEN SPECIËN.

Stukken à f 10 per Stuk	f 9,65 à 9,75
Oude Gerande Dukaten	„ 5,50 „ 5,60
Wigtige Souvereinen	„ 11,65 „ 11,75
„ Pistolen	„ 9,55 „ 9,65
Stukken van 20 Franks	„ 9,30 „ 9,40

Baren Goud en Speciën à f 1442,60 per Ned. ℔ fijn 9 à 10 pc.

ZILVEREN SPECIËN.

Piasters per Stuk	f 2,55 à 2,60
Stukken van 5 Franks	„ 2,33 „ 2,36
Brabandsche Kroonen	„ 2,65 „ 2,70
Fransche	f 2,70 f 2,75
Pruissische Daalders	„ 1,75 „ 1,78
Zilver 1000 à 980	„ —,— „ —,—
„ 900 „ 700	f 104,20 à 105,—

De Coupons, verschenen 1°. Julij 1859, van Certifikaten 2½ pCt. Nationale Schuld, worden betaald als volgt:

Van wege het administratie-kantoor Ketwich en Voombergh, c. s., bij de Associatie-Cassa.

Brondgeest en Zoon, c. s., bij de Associatie-Cassa.

Wed. H. F. Tjeenk, c. s., idem.

Schermbeek en Roelofsz, idem.

Kappelhoff Dz., bij Brondgeest en Zoon.

Sapertas, c. s., bij de Ontvang- en Betaalkas.

Van Haspen, c. s., idem.

Koning en van der Goes, ten hunnen kantore.

L. Huysinga en L. Huysinga Jr., bij Le Normant en van Ouwenaller.

Van Leuvenigh Willink en Douwe van 't Vlie, ten hunnen kantore.

Administratie-kantoor te Haarlem, bij Liwijn en Broese en bij de Associatie-Cassa.

Administratie-kantoor te Medemblik, bij Gebroeders Stiffry, te Amsterdam.

Administratie-kantoor te Leiden, aldaar en bij Leembruggen, Guepin en Muysken.

VEREENIGING VAN KAPITALEN 2½ pCt. WERKELIJKE SCHULD, met oploopende rente. — De direktie maakt, ingevolge art. 9 van het berigt, bekend, dat de Aandeelen dezer Vereeniging, door de belegging der halfjarige rente, verschenen 1 Julij 1859, zijn vermeerderd als volgt:

Afdeeling f 68		pr f 68	met f 2.69 W. S.
„ - 100			
met ingang van rente, sed.	1 Jan. 1842	„ - 100	„ - 3.98 „
„ „ „	1 Julij „	„ - 100	„ - 3.89 „
„ „ „	1 Jan. 1843	„ - 100	„ - 3.80 „
„ „ „	1 Julij „	„ - 100	„ - 3.71 „
„ „ „	1 Jan. 1844	„ - 100	„ - 3.63 „
„ „ „	1 Julij 1846	„ - 100	„ - 3.30 „
„ „ „	1 Jan. 1847	„ - 100	„ - 3.23 „
„ „ „	1 Julij „	„ - 100	„ - 3.16 „

HANDELSBERIGTEN.

GRAANMARKT.

AMSTERDAM, 15 Julij.

Tarwe bij gerijf verkocht: 130 ℔ Poolsche f 303, 129 ℔ d°. f 307.
Rogge in een doen: 125 ℔ Galatz f 176; 126 ℔ Pruiss. f 162.

SCHIEDAM, 13 Julij. Moutwijn f 14.25; Jenever f 19,75; Amst. Proef f 21,— per Ned. vat zonder fust, zonder de belasting. Spoeling f 0,20 per ketel.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

TEXEL, 14 Julij. Lion (st.), Londen.
HELVOET, 14 Julij. Pullen, Flora M'Donald, Baltimore. Califantry(?), Meesman.
BROUWERSHAVEN, 14 Julij. Mills, Jan van Hoorn, Banjoewangie n. Dordrecht. Van Bentveld, Diligentia, Rott. n. Batavia.

UITGEZEILD:

TEXEL, 14 Julij. Feenstra, Vrouw Dieuwke, Londen.
HELVOET, 14 Julij. Schipper, Zeenimph, Philadelphia.

RIVIER-VAART.

AMSTERDAM, 15 Julij, in lading naar:

Dusseldorp.	H. Polman, Niederrhein N°. 4.
Mainz.	J. Hammer, Mainz N°. 3.
Ludwigh., Mannh. en Heilbron.	H. In de Kamp, Vlijt en Hoop.
Coblentz.	I. Itschert, Delphin.
Keulen.	A. Lieckwitz, Cöln N°. 12.
Mannheim.	T. Kroll, Stolzenfels.
Wezel.	A. J. Balk, Vrouw Rebecca.

AMSTERDAM, 15 Julij, vertrokken naar:

Keulen.	H. J. Wilson, Cöln N°. 20.
Duisburg.	J. G. Fenster, Mein Vergnügen.
Frankfort.	H. Attenbrunn, Amsterdam en Weenen.
Mannheim.	L. Lang, Concordia.
Wesel en Ruhrort.	E. T. Beijer, de Hoop.

Rijnhoogte ARNHEM, 14 Julij 1 el 63 duim.
KEULEN, 14 „ 8 vt. 3 „

PUBLIEKE VERKOOPING VAN HUIZEN IN HET O. Z. HEEREN-LOGEMENT.

Op Maandag 18 Julij, des avonds ten vijf ure.

1. Huis en Erve, Kalverstraat, D 37. — 2. De helft in den Korenmolen *de Spring*, benevens een dubbel Huis, bij de Wetering-Barrière, BB 141, 138, en 139. — 3. Twee Huizen, Tuinen en Erven, Haarlemmerdijk, UU 260 en 261. — 4. Huis en Erve, Binnen-Dommerstraat, UU 718. — 5. Huis, met daarnaast gelegen Onderstuk en Erven, Baanbrugsteeg, UU 742 en 743. — 6. Huis en Erve, Singel, G 447. — 7. Dito, Barndesteeg, K 248. — 8. Dito, Looijersdwarsstraat, GG 307. — 9. Huis, Tuin en Erve, Lindenstraat, PP 673. — 10. Dito, Binnen-Amstel, Z 200. — 11. Huis, Achterhuis en Erve, Goudsbloemstraat, QQ 444. — 12. Huis en Erve, Lange Niezel, M 384. — 13. Dito, Groote Wittenburgerstraat, T 347.

Advertentiën.

(1613) Tegen 5 Percent intrest verlangt men eenige **Mille** te plaatsen op eene **R. K. Kerk en Pastorij**, hetzij in eens of bij gedeeltens van f 500. Ieder inclineerende gelieve zich aan te melden per *franko* brieven, bij den Uitgever dezes onder de Letters P. K. B.

(1614) De **bijzondere School** te *Valkenswaard* vacant zijnde, welk salaris gedurende haar bestaan plus m. f 500.— 's jaars heeft opgeleverd. Onderwijzers die daarvoor inclineeren en de vereischte rang als Hoofdonderwijzer bezitten, tevens toegelaten tot de Fransche taal, kunnen zich aanbieden met gefrankeerde brieven onder letter Z. bij het bestuur der genoemde gemeente; zij die het Fransch vlug en zuiver spreken, zullen het meest in aanmerking komen.

Bij den Boekh. C. L. VAN LANGENHUYSEN, is van de pers gekomen en bij zijne gewone korrespondenten, alsmede bij den Boekh. ALBERTS te Sittard verkrijgbaar gesteld:

VERDEDIGING
VAN HET
TIJDELIJK BESTUUR DES PAUSES
OF
DE GENEESMIDDELEN
DOOR
LORD DERBY, DISRAELI EN DE LA GUÉRONIÈRE
TOT HET HERSTEL
van den Kerkelijken Staat voorgeschreven
TE LAAT AANGEKOMEN.
(*Naar het Italiaansch*)
DOOR EEN R. K. PRIESTER.
Prijs 50 Cents.

Bij bovengenoemde is ter perse:

DE
VOLKS-ALMANAK
VOOR
NEDERL. KATHOLIEKEN,
VOOR 't jaar O. H.
1860.
VERZAMELD DOOR
JOS. ALB. ALBERDINGK THIJM,
O. E. G. S. GR. M.

Van de verschenen acht jaargangen zijn nog enkele stellen voorhanden, die afgeleverd zullen worden tot f 2.20

Eerstdaags zal, van denzelfden schrijver, het licht zien:

DE DIETSCHE WARANDE
Tijdschrift voor Nederl. Oudheden en nieuwere Kunst en Letteren.
Vijfde Deel, N°. 1.

Amsterdam, bij C. L. van Langenhuysen: Drukker en Uitgever.